

تفاوت میزان ادراک عالم در رحم مادر با زندگی دنیا

میزان ادراک عالم آخرت برای ما، متناسب با درک دنیا توسط جنین است

آیا تا به حال به کرات فضایی فکر کرده‌اید؟ دوست دارید شما هم تجربه سفر به فضا را داشته باشید؟ اگر از شما بخواهند که سیارهٔ کپلر-62¹ را توصیف کنید، چه پاسخی می‌دهید؟ تقریباً همه ما قبول داریم که تصور ویژگی‌های جایی که هنوز آن را با چشم خود ندیده‌ایم، سخت و حتی در مواردی غیر ممکن است. تصور سیاره‌ای بیرون از منظومهٔ شمسی، خارج از درک ماست؛ چون تجربهٔ زندگی در آنجا را نداشته‌ایم، با کم و کیف آن‌جا روبه‌رو نشده‌ایم و از میزان قدرت خدا در خارج از محدودهٔ زندگی خود بی‌خبریم. در حقیقت میزان ادراک ما نسبت به محیطی بیگانه فقط محدود به تعریفی است که از آن شنیده‌ایم.

ادراک فرایندی است که هر کدام از ما به وسیلهٔ آن پنداشت‌ها و برداشت‌هایی را که از پیرامون خود داریم، دسته‌بندی و شناسایی کرده و در حقیقت به آن معنی می‌دهیم. حالا سؤالی که پیش می‌آید، این است که جنین از رحم مادر چه درکی دارد؟ میزان ادراک جنین از عظمت و زیبایی‌های دنیا چه قدر است؟ و انسان بعد از تولدش به دنیا چه درکی از آخرت دارد؟ جنین به محض ادراک از وجود خود در رحم، خود را با شرایط رحم مادر وفق می‌دهد. به سرعت مراحل رشد و تکامل را پشت‌سرمی‌گذارد و ابزارها و اعضای مورد نیازش را می‌سازد، اما از آن جایی که اطلاعی از دنیای بیرون از رحم ندارد، تمایلی هم به شناخت آن نشان نمی‌دهد. میزان ادراک عالم ماده توسط جنین، در حد تجربیات داخل رحمی اوست. کمی می‌شنود و کمی حس می‌کند. دیگران را در حد وجود صداهایی غیر از صدای مادر تشخیص می‌دهد. چون با مادر و رحم او بیشترین انس و ارتباط را دارد، بیش از هر چیز وجود مادر، صدای مادر و ضربان قلب مادر برایش آشناست. جنین حتی متوجه می‌شود،

¹. Kepler-62f

که مادرش چه زمانی خوشحال، ناراحت و یا عصبانی‌ست. به‌طور کلی دانایی‌های او معطوف به رحم مادر بوده و از سایر قابلیت‌های خود بی‌خبر است.

درک جنین از دنیای مادی

یک جنین هیچ‌گاه نمی‌تواند درک صحیحی از دنیا داشته باشد؛ چون بزرگی دنیا و تنوع نعمت‌های آن به هیچ وجه برایش قابل تصور نیست. اگرچه در داخل رحم مادر دارای اعضا و اندام است، اما درک کارایی آن اعضا برایش غیرممکن است. او هرگز نمی‌تواند بفهمد که حکمت تشکیلات اسرارآمیز مغز چیست؟ یا دستگاه بینایی و شنوایی به چه کار او می‌آیند؟ در حقیقت جنین به محض قدم گذاشتن به دنیا متوجه حکمت آنها می‌شود^۲. او زمانی علت وجود چشم، دست، گوش، پا و دیگر اعضا را درک می‌کند، کهبه کارکرد هر کدام پی ببرد و به وسیله آنها دنیای پیرامونش را بهتر بشناسد.

جنین به کمک ابزارهایی که در رحم مادر کسب کرده، قدرت بالندگی و رشد پیدا می‌کند و اگر تولد سالمی به دنیا نداشته باشد، رنج درک نکردن دنیای بزرگ، زیبا و باعظمت اطرافش برای او ناراحت‌کننده خواهد بود. درست مانند نوزادی که در دوران جنینی نتوانسته چشم خود را به درستی بسازد و در نتیجه پس از تولد به خاطر این نقص عضو، هرگز نمی‌تواند درکی از زیبایی‌های بصری و شگفتی‌های دنیا داشته باشد.

جنین در رحم مادر فقط دنیای کوچک پیرامون خود را لمس می‌کند. توانایی خود را در این می‌بیند که از طریق بند ناف و جفت، حیات داشته و اندام‌هایی بسازد که حتی خودش هم از فلسفه وجودشان بی‌خبر است. او پس از مدتی به صورت فطری و غریزی با تکان دادن انگشت‌ها و دیگر اعضایش از وجود این اندام‌ها آگاه می‌شود، اما میزان ادراک عالم توسط جنین از

۲. وحید خراسانی، المسائل مقدمه، ج ۱، ص ۱۸۸.

محدودهٔ تاریک و تنگ رحم فراتر نمی‌رود، جنین هیچ درکی از دنیای پس از تولدش نداشته و هرگز نمی‌تواند دنیای بزرگ و با عظمتی را که قرار است برای ادامهٔ حیات به آنجا نقل مکان کند، تصور کند.

درک انسان از آخرت

ما پس از تولد و قدم گذاشتن به رحم دنیا متوجه گستردگی و ویژگی‌های دنیا می‌شویم. پس از آشنا شدن با قابلیت‌ها و توانایی‌هایی که داریم، کم‌کم استعدادها و توانمندی‌هایمان را شکوفا می‌کنیم. در درون رحم مادر نوری وجود نداشت تا به عنوان جنین با استفاده از چشم خود به دیدن و درک محیط اطرافمان بپردازیم. اما با ورود به عالم دنیا میزان ادراک عالم برای ما گسترش پیدا کرده و امکان دیدن میلیون‌ها رنگ متفاوت برایمان میسر می‌شود.

ماجرای حرکت ما در رحم دنیا به سوی آخرت هم، مانند حرکت جنین از رحم مادر به سوی دنیاست. ما بعد از وفات وارد برزخ شده و با شرایط و فضایی مواجه می‌شویم، که با عالم دنیا بسیار متفاوت است. نه میزان ادراک عالم برای ما با فضای دنیا قابل مقایسه است و نه قابلیت‌های ما سطحی و در حد دنیا هستند.

به همان اندازه که دنیا نسبت به رحم مادر پیشرفته‌تر و پر نعمت‌تر است، آخرت هم نسبت به دنیای ما با عظمت‌تر و پیچیده‌تر است! نعمت‌های بهشت میلیاردها برابر بزرگ‌تر، پیشرفته‌تر، شیرین‌تر و شادی بخش‌تر از نعمت‌های دنیا هستند و همان قدر که درک بزرگی دنیا و تنوع نعمت‌های آن برای جنین در درون رحم مادر سخت است، درک آخرت و پیچیدگی و تنوع نعمت‌های آن هم برای ما که در رحم دنیا هستیم، دشوار است.

در این درس به بررسی میزان ادراک عالم توسط جنین در رحم مادر و توسط انسان در رحم دنیا پرداختیم. گفتیم همان‌طور که جنین در رحم مادر از دنیای پیش روی خود و عظمت آن بی‌خبر است، میزان ادراک عالم آخرت هم برای ما در دنیا ناچیز است. در واقع ما نمی‌توانیم نعمت‌های بهشتی و میزان پیشرفته بودن امکانات آخرت را تصور کنیم و تنها از طریق قاعده نسبت به درکی نسبی از بزرگی و عظمت عالم آخرت دست پیدا می‌کنیم.

آیا شما تا به حال به میزان ادراک عالم در دوره‌های مختلف زندگی فکر کرده بودید؟ خوشحال می‌شویم اگر نظرات و پیشنهادات خود را در این زمینه با ما به اشتراک بگذارید.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer